

Indtægten af Formue langt stærkere, end det er muligt at ramme den ved den af Mindretallet fremhævede 50 pCts Forhøjelse. Jeg tager en Mand, der bor paa Landet, lad os sige, han bor i en Kommune, hvor Skatteprocenten er 1,4; denne Mand har 1,000 Kr.s Indtægt af sit Arbejde og 1,000 Kr. Indtægt af Kapital. Han kan da faa de 1,000 Kr.s Indtægt af Kapital forhøjet til 1,500 og skal saa betale 1,4 pCt. af 2,500 Kr. i Stedet for af 2,000 Kr. Hans Skat er altsaa i alt 35 Kr. — Tage vi nu en Mand med samme Indtægt i København, betaler han af de 1,000 Kr.s Arbejdsindtægt 14 Kr., men af de 1,000 Kr.s Renteindtægt skal han paa Grund af den stigende Skala efter vort Forslag betale 34 Kr., altsaa tilsammen 48 Kr. Dette er ikke 50 pCt., men 140 pCts Forhøjelse, fordi han har 1,000 Kr.s Indtægt af sin Formue. Forudsætter jeg, at vedkommende har 2,000 Kr. i Arbejdsindtægt og 1,000 Kr. i Renteindtægt, skal han i Landkommunen svare 1,4 pCt. af 3,500 Kr., altsaa 49 Kr., men i København paa Grund af den stigende Skala 84 Kr. Saaledes kan jeg blive ved. Jeg skal tage et Yderpunkt. Lad os sige, at en Mand har 100,000 Kr., som alene er Rente af Formue; han kommer da i Landkommunen med de 50 pCts Forhøjelse til at betale Skat af 150,000 Kr., og 1,4 pCt. heraf er 2,100 Kr. Men i København maa han paa Grund af den stigende Skala betale 4,500 Kr., altsaa ikke 2,1 pCt., men 4,5 pCt. Den stigende Skala virker altsaa *procentvis* ganske anderledes stærkt end den Forhøjelse med 50 pCt., som man ganske vist nu muligvis er bange for at bringe i Anvendelse ude i Landkommunerne, men som man, naar København faar den stigende Skala, der netop tilvejebringer den Forøgelse af Skattepaalæget, som man ude paa Landet kan tilvejebringe ved disse Forhøjelser, sandelig ikke mere behøver at frygte for at anvende. De Herrere overse, at det netop er ved disse Forhøjelser og Nedsættelser, at den Skala i Provinserne fremkommer, der fastsættes ved denne Lov gennem den stigende Skala fra 1 til $5\frac{1}{2}$ pCt. For Resten er der adskillige Kommuner, som kun beregne et Tillæg af 25 pCt., men, som sagt, Indtægten af Formue vil herinde blive ramt langt stærkere, end det er muligt efter den nuværende kommunale Skattelovs § 7 at ramme den, hvor man har Formue- og Lejlighedsskat. Men uagtet den her rammes langt føleligere, ville de Herrere dog desforuden have en

ekstra Formueskat. Det er dette, vi have modsat os, og jeg tror, at den ærede Ordfører for Mindretallet ved nærmere Overvejelse vil indrømme, at det ikke er logisk og vistnok heller ikke klogt. Jeg anbefaler derfor paa ny at udstemme de Paragraffer, der angaa Formueskatten.

Med Hensyn til Bevægelsesfriheden ved jeg ikke bedre, end at der er indrømmet en meget stor Bevægelsesfrihed gennem vort Forslag, og at det er et meget demokratisk Forslag, vi stille. Thi i Stedet for, at Københavns Kommune ellers skulde appellere til Indenrigsministeren, som jeg ikke synes egner sig til at være Formyndere for København i den Henseende, skal den efter vort Forslag direkte appellere til hele Borgerskabet, en Foranstaltning, som det forekommer mig ogsaa maatte tiltale de Herrere paa den anden Side. Jeg skal derfor ogsaa anbefale vore Ændringsforslag angaaende Bevægelsesfriheden.

Christiansen: Jeg vil gerne i Tilslutning til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede 4de Medlem for 8de Kred (Kristensen), der jo var Formand i Udvalget, gøre et Par Bemærkninger.

Jeg er i al Almindelighed enig med Mindretallet i at holde paa Formueskatten, og jeg maa beklage, at det ikke er lykkedes at komme til Enighed derom. Jeg gjorde ved første Behandling opmærksom paa, at trods de mange Uoverensstemmelser indenfor Københavns Kommunalbestyrelse var den Kommunalbestyrelse, som udarbejdede det oprindelige Forslag til en ny Skattelov, trods Partiforskellen enig om, at en Formueskat af saa smaa Dimensioner som denne var et retfærdigt Skattegrundlag. Det er saa meget mere mærkeligt, at Flertallet i Udvalget ikke har kunnet gaa med dertil.

Ligeledes vil jeg udtale min Forbavelse over, at man ikke vil give Københavns Kommune den samme Bevægelsesfrihed, som alle andre Kommuner have. Det nytter ikke at henvise til, som den ærede Ordfører gjorde, at det af Flertallet foreslaaede er en meget demokratisk Ordning. Det kan siges, men det, der ligger bagved, er i Virkeligheden ikke en saglig Begrundelse, det er et politisk Moment, der tages i Betragtning. Naar et Flertal i Kommunalbestyrelsen mener, at der til Byens Fornødenheder kræves mere Skat, saa skulle vi ud paa Valgtribunerne og slaas om det, for at bevise Vælgerne Nødvendigheden deraf. Det er en besværlig